

Governor of Sint Maarten

STATEN VAN SINT MAARTEN			
Ingek. 18 JAN 2021			
Volgnr. 15/30/20-21			
Par.	1	15	49

Aan de Staten van Sint Maarten
T.a.v.: De voorzitter de heer Rolando Brison
Wilhelminastraat 1
Philipsburg
Sint Maarten

Philipsburg, 18 januari 2021

Kenmerk : LV-20/0007

**Onderwerp : Ontwerp tijdelijke landsverordening Covid-19 bezuinigingen
arbeidsvoorwaarden overheidsdienaren**

Geachte heer Brison,

U wordt hierbij aangeboden het Ontwerp van de tijdelijke landsverordening tot Covid-19 bezuinigingen van de arbeidsvoorwaarden van overheidsdienaren, ter verdere behandeling.

DE GOUVERNEUR VAN SINT MAARTEN

drs. E.B. Holiday

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2020-2021-139
No. 1

Tijdelijke Landsverordening tot het verminderen van de vakantie-uitkeringen en het recht op vakantie uren, het niet toekennen van verhogingen van de bezoldiging en het verlagen van de vergoeding voor overwerk voor overheidsdienaren naar aanleiding van de Nederlandse voorwaarden verbonden aan de tweede tranche liquiditeitssteun ter bestrijding van de gevolgen van de Covid-19 pandemie
(Tijdelijke Landsverordening Covid-19 bezuinigingen arbeidsvoorwaarden overheidsdienaren)

AANBIEDING

De regering biedt de Staten ter goedkeuring aan een ontwerp van Tijdelijke Landsverordening tot het verminderen van de vakantie-uitkeringen en het recht op vakantie uren, het niet toekennen van verhogingen van de bezoldiging en het verlagen van de vergoeding voor overwerk voor overheidsdienaren naar aanleiding van de Nederlandse voorwaarden verbonden aan de tweede tranche liquiditeitssteun ter bestrijding van de gevolgen van de Covid-19 pandemie (Tijdelijke Landsverordening Covid-19 bezuinigingen arbeidsvoorwaarden overheidsdienaren).

De memorie van toelichting, die het ontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

Philipsburg, 18 januari 2021

De Gouverneur van Sint Maarten
E.B. Holiday

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2020-2021-139
No. 2

Tijdelijke Landsverordening, van de tot het verminderen van de vakantie-uitkeringen en het recht op vakantie uren, het niet toekennen van verhogingen van de bezoldiging en het verlagen van de vergoeding voor overwerk voor overheidsdienaren naar aanleiding van de Nederlandse voorwaarden verbonden aan de tweede tranche liquiditeitssteun ter bestrijding van de gevolgen van de Covid-19 pandemie (Tijdelijke Landsverordening Covid-19 bezuinigingen arbeidsvoorwaarden overheidsdienaren)

ONTWERP

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Sint Maarten,

In overweging genomen hebbende:

De COVID-19 pandemie heeft voor de landen Aruba, Curaçao en Sint Maarten (hierna: de landen) zeer ingrijpende gevolgen voor onder meer de volksgezondheid, de economie en het onderwijs. De landen hebben als gevolg hiervan, op grond van artikel 36 van het Statuut, een beroep gedaan op de solidariteit binnen het Koninkrijk en Nederland verzocht om financiële steun.

In de Rijksministerraad van 15 mei 2020 is besloten de landen een tweede tranche liquiditeitssteun te verlenen, gekoppeld aan een aantal voorwaarden. Om in aanmerking te komen voor de gevraagde liquiditeitssteun hebben de landen met deze voorwaarden ingestemd.

Een van de voorwaarden betreft het met 12.5% versoberen van het totale pakket aan arbeidsvoorwaarden van de publieke sector. Dit geldt derhalve ook voor de overheidsdienaren in dienst van de regering. Deze landsverordening voorziet hierin.

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld de onderstaande landsverordening:

Artikel 1

In de bepalingen gegeven bij of krachtens deze landsverordening wordt verstaan onder:

- a. Overheidsdienaar: ambtenaar in de zin van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht, een arbeidscontractant naar burgerlijk recht in dienst van de regering, het onderwijspersoneel en het personeel in dienst van een staatsorgaan, als bedoeld in onderdeel c;
- b. Onderwijspersoneel: personeel zoals bedoeld in het Bezoldigingslansbesluit onderwijs;
- c. Staatsorgaan: de Staten, de Raad van Advies, de Algemene Rekenkamer, de Ombudsman, en de Sociaal Economische Raad.
- d. Vakantieregeling: de Regeling vakantie en vrijstelling van dienst ambtenaren, de geldende vakantieregelingen voor Politie, Kustwacht alsmede enige andere vakantieregeling van toepassing zijnde bij de regering of enig Staatsorgaan.

Artikel 2

In afwijking van de vakantieregeling die op een overheidsdienaar van toepassing is wordt voor de duur van deze landsverordening het aantal vakantie uren waarop een overheidsdienaar, gebaseerd op diens inschaling ingevolge de bezoldigingsregeling die op hem van toepassing is, als volgt vastgesteld:

- Schaal 1 tot en met 9: 152 werkuren;
- Schaal 10 tot en met 13: 176 werkuren;
- Schaal 14 tot en met 17: 200 werkuren.

Artikel 3

In afwijking van artikel 1 en de vakantieregeling, die op het onderwijspersoneel bij het van overheidswege gegeven openbaar onderwijs van toepassing is, geniet het onderwijspersoneel welke bezoldigd worden volgens schaal 6 of hoger, voor de duur van deze landsverordening, 24 uren minder aan vakantie, welke worden geacht te vallen op dezelfde dagen als waarop voor de leerlingen van de inrichting van onderwijs waaraan het is verbonden, de schoolvakanties zijn of zullen worden vastgesteld.

Artikel 4

In afwijking van de regeling betreffende de aanspraak van de overheidsdienaar op vakantie-uitkering wordt deze aanspraak voor de periode 1 juli 2019 tot 1 juli 2020 verminderd met 2.08%.

Artikel 5

De regeling betreffende de aanspraak van de overheidsdienaar op een vakantie-uitkering wordt buiten werking gesteld gerekend te zijn ingegaan op 1 juli 2020. Deze buitenwerkingstelling duurt voort tot het tijdstip waarop deze landsverordening vervalt.

Artikel 6

1. In afwijking van het bepaalde in een wettelijke regeling, een reglement, een overeenkomst dan wel een besluit waarbij een overheidsdienaar in aanmerking komt voor een verhoging van diens

bezoldiging op enige grond, blijft die verhoging achterwege vanaf het kalenderjaar 2021. Tevens vindt vanaf dit tijdstip geen indexering plaats.

2. In het eerste lid wordt onder bezoldiging verstaan de bedragen vermeld in de bijlagen behorende bij de van toepassing zijnde bezoldigingsregelingen.

Artikel 7

Voor de duur van deze landsverordening wordt de Landsverordening materieel ambtenarenrecht als volgt gewijzigd:

In artikel 26 worden het derde tot en met het tiende lid vervangen door:

3. De vergoeding voor overwerk wordt in vrije tijd, of in geld of in een combinatie van beide genoten gelijk aan het aantal uren overschrijding van de per maand vastgestelde arbeidsduur van een voltijdswerkende vermenigvuldigd met het percentage:
 - a. 150: voor overwerk, verricht op een dienstvrije dag, op een feestdag als bedoeld in het vierde lid van artikel 38, en tussen zondagmorgen zes uur en maandagmorgen zes uur;
 - b. 125: voor overwerk, verricht op andere tijdstippen.
4. Voor de keuze van de vergoeding bedoeld in het derde lid wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de wensen van de ambtenaar.
5. Geen beloning voor overwerk, berekend per uur en geen toelage als bedoeld in het voorgaande lid worden genoten door ambtenaren:
 - a. die een betrekking bekleden, welke hoger wordt bezoldigd dan volgens schaal 10 van het landsbesluit, houdende algemene maatregelen, bedoeld in artikel 18;
 - b. die met de leiding van een afdeling, een uitvoerende organisatie, een sectie of een onderdeel daarvan zijn belast;
 - c. die zijn belast met de uitoefening van een functie of taak, welke met zich meebrengt, dat zij regelmatig overwerk moeten verrichten, of die zelfstandig overwerk verrichten, niet vallende onder a of b.
6. Aan de in onderdelen a en b van het vijfde lid bedoelde ambtenaren kan voor overwerk een eenmalige vergoeding worden toegekend in vrije tijd of een gratificatie zoals bedoeld in artikel 74.
7. Aan de in onderdeel c van het vijfde lid bedoelde ambtenaren kan een vaste maandelijkse vergoeding worden toegekend van maximaal 25%, vast te stellen door of namens het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag kan nadere regels stellen aan de hoogte en de duur van deze vergoeding.
8. Als grondslag voor de berekening van de vergoeding in geld bedoeld in dit artikel geldt enkel de voor de ambtenaar geldende bezoldigingsschaal en trede.

Artikel 8

Voor de duur van deze landsverordening wordt in artikel 39, achtste lid, onderdeel b, van het Besluit rechtspositie Korps Politie Sint Maarten, honderdvijftig procent vervangen door honderd-vijfentwintig procent, en onder c het percentage van tweehonderd procent door honderdvijftig procent.

Artikel 9

Deze landsverordening treedt, gezien het spoedeisend belang hiervan als bedoeld in artikel 127, derde lid, van de Staatsregeling, in werking met ingang van de eerste dag na de datum van uitgifte van het Afkondigingsblad waarin deze is geplaatst, en werkt terug tot en met 1 juli 2020, en vervalt op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip met uitzondering van artikel 7.

Artikel 10

Deze landsverordening wordt aangehaald als: Tijdelijke landsverordening Covid-19 bezuinigingen arbeidsvoorwaarden overheidsdienaren.

Deze landsverordening wordt met de memorie van toelichting in het Afkondigingsblad geplaatst.

Gegeven te Philipsburg,
De Gouverneur van Sint Maarten

E.B. Holiday

De Minister van Financiën
d.d.

De Minister van Algemene Zaken
d.d.

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2020-2021-139
No. 3

Tijdelijke landsverordening, tot het verminderen van de vakantie-uitkeringen en het recht op vakantie uren, het niet toekennen van verhogingen van de bezoldiging en het verlagen van de vergoeding voor overwerk voor overheidsdienaren naar aanleiding van de Nederlandse voorwaarden verbonden aan de tweede tranche liquiditeitssteun ter bestrijding van de gevolgen van de Covid-19 pandemie (Tijdelijke landsverordening Covid-19 bezuinigingen arbeidsvoorwaarden overheidsdienaren)

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen deel

De COVID-19 pandemie heeft overal in de wereld toegeslagen met als gevolg niet alleen een ernstige volksgezondheids crisis, maar ook een grote sociaaleconomische en financiële crisis. Ook Sint Maarten is niet gespaard gebleven. De crisis heeft tot gevolg dat veel bedrijven, zoals hotels, casino's, restaurants en winkels genoodzaakt werden dicht te gaan. Hierdoor kwamen ook veel werknemers in financiële problemen, omdat ze van de ene dag op de ander werkloos werden of geen loon uitbetaald kregen. Ook de inkomsten van de overheid daalden op een dramatische wijze, waardoor het Land niet meer in staat was om zijn financiële verplichtingen behoorlijk na te komen. Er was sprake van een reële crisissituatie. Het Land was dan ook genoodzaakt om financiële hulp te vragen aan Nederland op grond van artikel 36 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden. Nederland besloot om over te gaan tot liquiditeitssteun aan Sint Maarten voor de periode tot en met 30 juni 2020 voor een totaalbedrag van NAf 53 miljoen onder verschillende voorwaarden. Voor zover hier van belang betroffen dit:

1. Het invulling geven aan de gevraagde bijdrage van werknemers en de aanpassing van de staffel voor de loonsubsidie in de private sector.
2. Per 1 juli 2020 de pensioengerechtigde leeftijd voor ambtenaren en daaraan gelijkgestelden verhogen van 62 naar 65 en de eindloonregeling vervangen door de middelloonregeling.
3. Per 1 juli 2020 de AOV leeftijd verhogen van 62 jaar naar 65 jaar.

Aan deze voorwaarden is inmiddels voldaan.

Nederland heeft ook generieke voorwaarden voor Aruba, Curaçao en Sint Maarten gesteld. Voor zover voor deze landsverordening van belang betrof dit:

4. Per 1 juli 2020 zullen in het kader van de solidariteit met de werknemers buiten de publieke sector de landen de noodzakelijke maatregelen dienen te hebben geïmplementeerd waarbij de volgende arbeidsvoorwaarden per direct (1 juli 2020) als volgt worden genormeerd:
- a. Verlaging van 25% op het totale pakket arbeidsvoorwaarden van Statenleden en Ministers. Dit op jaarbasis en met ingang van 1 juli 2020 en geldend tot nader order. Hierbij wordt tevens geen indexering tot nader order toegepast. Besparingen dienen te worden geboekt ten gunste van de algemene middelen.
 - b. Verlaging van 12,5% op het totale pakket arbeidsvoorwaarden van alle medewerkers in de (semi)publieke sector (incl. overheidsbedrijven en publiek gefinancierde stichtingen en overige instellingen die voor minimaal 50% gefinancierd worden vanuit de begroting). Deze verlaging is op jaarbasis en heeft voor wat betreft het bruto maandsalaris als ondergrens het wettelijk minimumloon en geldt vanaf 1 juli 2020 tot nader order. Hierop wordt tevens geen indexering toegepast, eveneens tot nader order.
 - c. Maximering van de arbeidsvoorwaarden van topfunctionarissen binnen de (semi)publieke sector (incl. overheidsbedrijven en publiek gefinancierde stichtingen en overige instellingen die voor minimaal voor 50% gefinancierd worden vanuit de begroting). Het betreft een maximalisering van het salaris tot maximaal 130% van het nieuwe genormeerde salaris van de Minister-President van het land (inclusief een gelijke maximalisering van de secundaire arbeidsvoorwaarden) en met een gelijke doorwerking naar de tarieven voor consultants. De maatregel geldt ook voor bestaande arbeidscontracten.

Het onderhavige ontwerp geeft invulling aan onderdeel b voor zover het ziet op het overheidspersoneel.

Eerste Protocol bij het EVRM

Met betrekking tot de vraag of de thans voorgestelde inkorting mogelijk een inbreuk kunnen vormen op het door het Eerste Protocol bij het Europees Verdrag voor de fundamentele Rechten en Vrijheden van de Mens (hierna: EVRM) gegarandeerde eigendomsrecht meent de regering in de omstandigheden van het geval, zoals hiervoor geschetst, dat die mogelijke inbreuk in onze democratische samenleving gerechtvaardigd is.

Een inmenging in het eigendomsrecht vergt naar vaste jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (het EHRM) een adequate wettelijke basis, het dienen van het algemeen belang en een fair balance.

De regering is van mening dat het onderhavige ontwerp in een adequate wettelijke basis voorziet voor de beoogde Inkorting met een effect op het eigendomsrecht van de betrokkenen. Het algemeen belang is gediend bij de inkorting nu het verlenen van de derde tranche van de broodnodige liquiditeitssteun afhankelijk is gesteld van het doorvoeren

van de in deze ontwerp-landsverordening voorziene kortingen. De regering meent voorts dat er sprake is van een fair balance nu in het kader van de subsidiariteit andere middelen niet het beoogde effect hebben zouden gehad. Zo is door de ambtenarenvakbonden, na raadpleging van hun leden, onomwonden kenbaar gemaakt geen medewerking te zullen verlenen aan een vrijwillige inkorting van de door de regering beoogde maatregelen. Deze opstelling dwingt de regering gebruik te maken van de mogelijkheid om af te wijken van het instemmingsvereiste. Hierover wordt nader uitgeweid in de paragraaf 'Overleg Rechtspositie Overheidsdienaren'.

De regering acht de inkorting voorts proportioneel nu het maandelijkse basissalaris volledig wordt ontzien en de inkorting zich beperkt tot 12,5%. De inkorting van vakantie-uren leidt weliswaar tot meer werkuren op jaarbasis waartegenover geen extra salaris staat maar voorkomt hiermee een korting op het maandelijks salaris.

De dringendheid van de materie en de benodigde liquiditeitssteun maakt dat de regering geen ruimte ziet voor het bepalen van een overgangsregeling bij wijze van compensatie voor de inkorting. De regering is echter voornemens om voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Landsverordening via de gebruikelijke mediakanalen en anderszins aankondiging te doen van de beoogde inkorting opdat de betrokkenen zich daarop kunnen voorbereiden.

Financiële paragraaf

De COVID-19 pandemie heeft zeer ingrijpende sociaaleconomische en financiële gevolgen voor het Land. Hierdoor heeft Sint Maarten op grond van artikel 36 van het Statuut een beroep gedaan op de solidariteit binnen het Koninkrijk en om financiële steun heeft verzocht.

De Rijksministerraad heeft als voorwaarde aan het verlenen van hulp onder andere de voorwaarde gesteld dat de overheid een reductie van 12,5% moet invoeren op de arbeidsvoorwaarden van ambtenaren.

Vanwege mogelijk ernstige financiële persoonlijke gevolgen in verband met hypotheek, pensioenrechten en andere financiële verplichtingen, is alles in het werk gesteld om te voorkomen dat de basissalarissen worden geraakt. In aanzet leidde dit tot het voorstel om het recht op vakantie met 4% te verkorten. Tijdens de vergadering van 30 oktober 2020 gaf Cft echter aan deze verlaging te willen beperken tot 1,2%, wat een aanvullende maatregelen om een extra reductie van 2,8% te realiseren nodig maakte. De oplossing is gevonden in vermindering van de vergoeding voor overwerk. Een vermindering van de toeslagpercentages voor overwerk met 50% resulteert in eenzelfde vermindering van de kosten voor overwerk. We schatten het effect van deze maatregel op ongeveer 2,2 miljoen, wat neerkomt op 2,37% van de loonsom. Het verschil van 0,43% (4 - 1,2 - 2,37) wordt ingevuld door inhouding van een hetzelfde deel van het onbetaalde vakantiegeld 2019/2020.

Het overleg rechtspositie overheidsdienaren

Er is ingevolge artikel 112h van de Lma overleg gevoerd met de Commissie van Vakorganisaties (hierna: CvV).

Deze gesprekken hebben een grillig verloop gehad. In de maand mei 2020 werden een drietal vergaderingen belegd met meerdere vakbonden verenigd in de Windward Islands Chamber of Labor Unions (hierna: WICLU). Dit leidde in eerste instantie tot een instemming van de twee vakorganisaties, die samen de CvV vormen, om de vakantie-uitkering van 2020 voor de helft uit te betalen in juni en de andere helft in juni 2021. Vervolgens werd het de regering duidelijk dat er nog beduidend meer bezuinigd moest worden dan dat om overeenstemming te bereiken met Nederland. Pogingen om in werkgroepverband in overleg te treden met de CvV werden afgewezen door de vakorganisaties. De CvV heeft zich vervolgens publiekelijk op het standpunt gesteld in de Staten en op sociale media niet langer bereid te zijn in gesprek te gaan over dit onderwerp.

Gezien de omstandigheden stelt de regering zich thans op het standpunt te moeten afwijken van het instemmingsvereiste in het algemeen belang, zoals bedoeld in artikel 112f van de Lma. Het derde lid van dit artikel luidt: "Indien de stemmen staken of bij tijdelijke inactiviteit van de Commissie alsook bij het afwijken van het instemmingsvereiste, genoemd in artikel 112h, eerste lid, ontleend aan het algemeen belang, beslist de minister."

De toelichting zegt hierover:

(Dit) "betreft de omstandigheid dat de minister en de Commissie geen overeenstemming weten te bereiken over onderwerpen genoemd in artikel 112h. Indien het algemeen belang dat vordert kan de minister een beslissing nemen zonder instemming. Het moge duidelijk zijn dat hiervan uitermate terughoudend gebruik zal worden gemaakt aangezien dit de arbeidsverhoudingen zeer nadelig zal beïnvloeden. Ook hier geldt dat de term algemeen belang niet in een limitatieve opsomming van omstandigheden kan worden omschreven. Ook hier moet volstaan worden met een illustratief voorbeeld waarmee niet is gezegd dat niet ook andere omstandigheden zich voor een dergelijke kwalificatie kunnen lenen. Als voorbeeld kunnen we hier noemen onderhandeling over herziening van het pensioenstelsel van overheidsdienaren. Dit ligt zeer gevoelig voor beide partijen. Zo lang er geen overeenstemming is kan de minister geen stelselherziening doorvoeren. Echter indien het Land inmiddels balanceert aan de rand van de financiële afgrond, en het noodzakelijk is dat ook deze maatregelen worden getroffen, kan het algemeen belang (het belang van de gehele bevolking van Sint Maarten) moeten prevaleren over het belang van behoud van de huidige pensioenregeling van de overheidsdienaren."

De regering is thans van mening dat een dergelijke omstandigheid zich voordoet. Het verwerven van de noodzakelijke steun van Nederland is in het belang van de gehele bevolking van Sint Maarten. Het feit dat de CvV van mening is dat het, in het belang van een beperkt deel van die

bevolking, geen overleg meer wil plegen, kan niet prevaleren over het algemeen belang.

Artikelsgewijs deel

Artikel 1

In dit artikel worden definities gegeven van enkele begrippen die in het ontwerp worden gebezigd. Hiermee wordt beoogd de reikwijdte aan te geven van deze ontwerp-landsverordening. Door het begrip Overheidsdienaar zodanig te definiëren wordt bewerkstelligd dat de maatregelen gelden voor iedereen in (semi) overheidsdienst, zonder dat alle afzonderlijke regelingen hoeven te worden aangepast. De maatregelen gelden niet alleen voor het personeel in dienst van de regering, maar ook het personeel van de Staten, de hoge colleges van staat, de SER, en de zelfstandige bestuursorganen op wie de arbeidsvoorwaarden van ambtenaren van toepassing zijn verklaard, alsmede het personeel van de gesubsidieerde scholen.

Artikelen 2 en 3

In het tweede artikel worden de aanspraken op vakantie verminderd. Hierbij geldt dat overheidsdienaren welke bezoldigd worden conform de schalen 6 tot en met 17 ieder 3 dagen inleveren. De zinsnede "de bezoldigingsregeling die op hem van toepassing is" bewerkstelligd dat deze maatregel ook van toepassing is op de ambtenaar van politie en het onderwijspersoneel. Aangezien de vakantieregeling voor onderwijspersoneel afwijkt van die voor de overige overheidsdienaren, is in artikel 3 afzonderlijk geregeld hoe de inkorting van vakantiedagen hier op overeenkomstige wijze wordt bewerkstelligd.

Artikel 4

Een deel van de bezuinigingen moet gerealiseerd worden middels verrekening met het niet uitbetaalde deel van de vakantie-uitkering over het jaar 2019-2020. Hiertoe wordt de aanspraak over dit jaar verminderd in artikel 4. De totale korting is 2.08%. Hiervan is 0.85% veroorzaakt doordat de opschorting van het toekennen van salaristreden, welke een besparing 1.7% op jaarbasis realiseert, pas per 1 januari 2021 ingaat. Daarnaast bleek dat het totale arsenaal aan bezuinigingen toch nog 1.23% minder was dan de beoogde 12.5% in 2021. Indien de maatregelen dan nog van kracht zijn zal hier een oplossing voor moeten worden gevonden vanaf 1 januari 2022.

Artikel 5

Middels dit artikel wordt verdere aanspraak op vakantie-uitkering volledig buiten werking gesteld voor de looptijd van deze tijdelijke ontwerp-landsverordening.

Artikel 6

Dit artikel regelt het niet toekennen van salaristreden en het achterwege laten van indexering van de salaristabellen.

Artikelen 7 en 8

De wijzigingen in artikel 7 zijn niet van tijdelijke aard. Hier wordt beoogd de tekst van artikel 26 van de Lma) blijvend te wijzigen. In dit artikel wordt de

vergoeding voor overwerk geregeld. In artikel 7 wordt het oorspronkelijke artikel vereenvoudigd, en vervolgens wordt de tijdelijke korting van de vergoeding in artikel 8 geregeld.

De oorspronkelijke versie van artikel 26 van de Lma beoogde te bewerkstelligen dat in geval van overwerk sterk de voorkeur werd gegeven aan een vergoeding in de vorm van time-back in plaats van geld. In de praktijk werkt dit echter niet zo. Overwerk is in het algemeen een gevolg van een tijdelijk tekort aan personeel, vooral in ploegendiensten. Een vergoeding in de vorm van time-back werkt dan averechts. Door het opvullen van een dienst middels overwerk ontstaat vervolgens een tekort van twee diensten indien dit overwerk middels time-back wordt vergoed. Het artikel geeft nu geen voorkeur, en laat de wens van de ambtenaar meewegen in de keus. Voor het overige is het sterk vereenvoudigd.

Artikel 9

Dit artikel bewerkstelligd eenzelfde korting op de overwerkvergoeding bij een deel van het Korps Politie.

Artikel 10

Dit artikel regelt de inwerkingtreding. Hierbij is van belang dat de meeste maatregelen terugwerken tot 1 juli 2020, behalve de opschorting van toekennen van salaristreden, wat per 1 januari 2021 van kracht wordt. Dit wordt noodzakelijk geacht aangezien de salaristreden doorgaans per 1 januari worden toegekend. Voor het jaar 2020 was dat dus al gebeurd op 1 juli 2020. Vervolgens wordt ook geregeld dat de opgelegde bezuinigingen integraal kunnen worden opgeheven met de intrekking van de deze tijdelijke landsverordening per landsbesluit. Dit alles met uitzondering van de permanente wijziging van de tekst van artikel 26 van de Lma.

De Minister van Financiën

De Minister van Algemene Zaken

Aan Zijne Excellentie de Gouverneur van Sint Maarten
Drs. E.B. Holiday
Falcon Drive # 3
Harbour View
Sint Maarten

RvA no. SM/07-20-LV

Onderwerp: Ontwerp van Tijdelijke Landsverordening tot het verminderen van de vakantie-uitkeringen en het recht op vakantie uren, het niet toekennen van verhogingen van de bezoldiging en het verlagen van de vergoeding voor overwerk voor overheidsdienaren naar aanleiding van de Nederlandse voorwaarden verbonden aan de tweede tranche liquiditeitssteun ter bestrijding van de gevolgen van de Covid-19 pandemie (Tijdelijke Landsverordening Covid-19 bezuinigingen arbeidsvoorwaarden overheidsdienaren) (uw volgnummer: LV-20/0007).

Advies: Met verwijzing naar uw spoedadviesverzoek d.d. 19 november 2020 om het oordeel van de Raad van Advies inzake bovengenoemd onderwerp en de behandeling en vaststelling hiervan in de vergadering van de Raad d.d. 15 december 2020, bericht de Raad u als volgt.

Het ontwerp van Tijdelijke Landsverordening tot het verminderen van de vakantie-uitkeringen en het recht op vakantie uren, het niet toekennen van verhogingen van de bezoldiging en het verlagen van de vergoeding voor overwerk voor overheidsdienaren naar aanleiding van de Nederlandse voorwaarden verbonden aan de tweede tranche liquiditeitssteun ter bestrijding van de gevolgen van de Covid-19 pandemie strekt ertoe invulling te geven aan de door Nederland gestelde voorwaarden verbonden aan de tweede tranche liquiditeitssteun aan Sint Maarten houdende een versoering van 12.5% van het totale pakket aan arbeidsvoorwaarden van de (semi)publieke sector.

Bestudering van het onderhavige ontwerp en de bijbehorende memorie van toelichting geeft de Raad aanleiding tot het maken van de navolgende opmerkingen.

Algemene opmerkingen

1. Financiële paragraaf

Op het totale pakket aan arbeidsvoorwaarden in de (semi)publieke sector moet 12.5% bezuinigd worden.¹ Te dien einde wordt door middel van het voorliggend

¹ Volgens de tweede en derde overweging bij het onderhavige ontwerp.

ontwerp tot een viertal concrete maatregelen overgegaan.² De mate waarin die voorgestelde maatregelen zich feitelijk zullen vertalen in materiële besparingen, en de (al dan niet geraamde) bedragen die daarmee gepaard gaan, worden in het dossier niet inzichtelijk gemaakt. Dit leidt ertoe dat de doeltreffendheid en effectiviteit van de voorstellen door de Raad niet aan de hand van het gepresenteerde financiële beeld kan worden getoetst. Naar de Raad meent is in het ontwerp namelijk niet komen vast te staan dat de voorgestelde maatregelen een daadwerkelijke besparing van 12,5% op het totale arbeidsvoorwaardenpakket in de (semi)publieke sector teweeg zullen brengen.³ Dit kan aan de andere kant aan de hand van de beschikbare informatie ook niet worden uitgesloten. Met andere woorden: de daadwerkelijke financiële implicaties van de voorgestelde maatregelen zijn vooralsnog onvoldoende uitgewerkt.⁴ Bovendien geldt dat indien de financiële kwantificering van een doelstelling mogelijk is, dat ook in het ontwerp uitgewerkt zou moeten worden.⁵

Daarnaast geldt dat het feit dat de voorgestelde maatregelen worden genomen in afwijking van het 'instemmingsvereiste' in de zin van de Landsverordening materieel ambtenarenrecht⁶ (hierna: LMA) — hoewel dat volgens de memorie van toelichting gebaseerd is op zeer zwaarwegende gronden die ontleend zijn aan het algemeen belang —⁷ de Raad een nauwkeurige en afgewogen financiële uiteenzetting onontbeerlijk acht.

Zo mist de Raad in de financiële paragraaf op zijn minst de volgende kernbedragen:

1. De optelsom van het totale pakket aan arbeidsvoorwaarden in de (semi) publieke sector op jaarbasis⁸ ter duidelijke vaststelling van een berekeningsgrondslag voor de door te voeren versoberingsmaatregelen;
2. Het bedrag van de besparing welke overeenkomt met 12,5% van voornoemd bedrag (eventueel ook naar rato toegepast binnen het betreffende dienstjaar)⁹; en
3. Een overzicht van de voorgestelde besparingen inclusief het gewicht van de afzonderlijke componenten die tot het onder punt 2 genoemde percentage zal leiden.

De Raad acht een nadere aanvulling van de financiële paragraaf in de memorie van toelichting aan de hand van het vorenstaande noodzakelijk en vraagt hiermee rekening te houden.

² Te weten: (i) een verlaging van het aantal vakantie-uren; (ii) een korting op de vakantie-uitkering; (iii) een bevroering van de bezoldiging en (iv) een korting op de vergoedingen voor overwerk.

³ Overigens valt over de afbakening van de (semi)publieke sector ook het nodige op te merken maar daar komt de Raad in een latere paragraaf op terug.

⁴ Gelet op Aanwijzing 155, eerste lid, van de Aanwijzingen voor de regelgeving van Sint Maarten.

⁵ Zie de toelichting op Aanwijzing 5, onderdeel b, van de Aanwijzingen voor de regelgeving van Sint Maarten.

⁶ AB 2017, no. 32.

⁷ Memorie van toelichting, p. 4-5.

⁸ Daarbij is van belang om aan te geven welk jaar als referentiekader wordt gebruikt.

⁹ Dit is aan de orde wanneer een bezuiniging slechts ziet op een deel van een desbetreffende dienstjaar.

2. Consultaties

a. *Commissie van Vakorganisaties vs. Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken*

Het onderhavige ontwerp refereert enkel aan het in de LMA voorgeschreven overleg met de Commissie van Vakorganisaties (hierna: CvV)¹⁰ en laat na de Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken (hierna: GOA) in de zin van de Landsverordening Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken¹¹ te noemen. Die commissie is bevoegd om zich te buigen over aangelegenheden betreffende de rechtstoestand van ambtenaren van Sint Maarten.¹² Hoe de GOA zich verhoudt tot de CvV, en of deze commissie ook is geraadpleegd, is de Raad niet duidelijk. De Raad geeft in overweging om ook de rol van de GOA bij de onderhavige voorstellen te bespreken in de toelichting. De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

b. *Sociaal Economische Raad*

De aard van het onderhavige ontwerp leent zich, gelet op artikel 2, eerste lid, van de Landsverordening Sociaal-Economische Raad¹³, naar het oordeel van de Raad bij uitstek voor toetsing door de Sociaal Economische Raad (hierna: SER). Of de SER ook, gelet op de krappe termijn, in de gelegenheid is gesteld advies uit te brengen over de thans voorgestelde maatregelen, is niet duidelijk. De toelichting bij het ontwerp geeft hier geen blijk van. De Raad geeft in overweging om, al dan niet in het vervolg, de zienswijze van de SER in te winnen. Immers, de materie wordt dan vanuit additionele, relevante invalshoeken benaderd wat ten gunste zou kunnen komen van de kwaliteit van het ontwerp. De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

c. *College financieel toezicht*

Op grond van de Memorie van Toelichting blijkt niet of met betrekking tot de voorgestelde maatregelen overleg is gevoerd dan wel overeenstemming is bereikt met het College financieel toezicht (hierna: Cft). Op basis van een dergelijke consultatie kan worden vastgesteld in welke mate er sprake is van eensgezindheid tussen de regering en het Cft met betrekking tot de gebezigde invulling van de voorwaarden voor de tweede tranche aan liquiditeitssteun. Onenigheid over de interpretatie van de voorwaarden zou namelijk voor verder oponthoud kunnen zorgen. Een definitief instemmend oordeel van het Cft had naar de Raad meent in het ontwerp als waardevol argument kunnen dienen om te overtuigen dat het voorstel doel treft. De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

¹⁰ Memorie van toelichting, p. 4-5.

¹¹ AB 2013, GT no. 6.

¹² Artikel 3, van de Landsverordening Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken.

¹³ AB 2010, GT no. 19.

3. Terugwerkende kracht bij belastend beleid

Slechts in uitzonderlijke gevallen wordt aan belastende wettelijke regelingen terugwerkende kracht toegekend. De verantwoording om in het onderhavige geval hiertoe over te gaan, is naar de Raad meent om een tweetal redenen niet toereikend.

Ten eerste is niet duidelijk om welke uitzonderingsvariant het in het onderhavige geval gaat. Vermoedelijk is sprake van een geval waarbij de regelgeving een achterstand heeft opgelopen ten opzichte van in de praktijk noodzakelijk gebleken ontwikkelingen die legalisering achteraf behoeven.¹⁴ Indien dit klopt, geeft de Raad in overweging om de onderbouwing in de toelichting aan te vangen met een beknopte omschrijving van die uitzonderingsvariant.

Ten tweede geldt dat het rechtszekerheidsbeginsel zich verzet tegen regelingen die belastende maatregelen met terugwerkende kracht pogen in te voeren. Aan de hand van de uitzonderlijke omstandigheden moet de overtuiging volgen dat het beantwoorden aan die omstandigheden zwaarder dient te wegen dan het aantasten van de rechtszekerheid van betrokkenen.

De 'voorzienbaarheid' vormt in die overtuiging een belangrijk element. Het toepassen van terugwerkende kracht bij belastend beleid wordt aan de hand van het voorzienbaarheids criterium begrensd tot het moment waarop van betrokkenen redelijkerwijs verwacht kon worden dat zij, voorafgaande aan de inwerkingtreding, met de veranderingen in de regelgeving rekening konden houden.

Gelet op het voorgaande adviseert de Raad om de voorgestelde toepassing van terugwerkende kracht in de memorie van toelichting uitgebreider te onderbouwen door verder aan te geven in welke mate de maatregelen geacht kunnen worden voorzienbaar te zijn geweest voor belanghebbenden, in het bijzonder tegen de achtergrond van uitspraken in de pers welke de afgelopen tijd de indruk hebben kunnen doen ontstaan dat de regering niet akkoord kon noch behoefde te gaan met de door Nederland gestelde voorwaarden. De Raad vraagt hiermee rekening te houden.

Inhoudelijke opmerkingen

1. Artikel 1

a. *Overheidsdienaar*

In artikel 1, onderdeel a, van het onderhavige ontwerp wordt de term 'overheidsdienaar' gedefinieerd. Een eerste categorie betreft de ambtenaar in de zin van de LMA. Artikel 2 van de LMA kent een aantal uitzonderingen.¹⁵ Op voorhand is niet duidelijk welke invloed deze lijst heeft op het

¹⁴ Zie Aanwijzing 125, derde lid, van de Aanwijzingen voor de regelgeving van Sint Maarten.

¹⁵ Te weten: de leden en buitengewone leden van de Raad van Advies; de Ministers; de krachtens de Staatsregeling of andere wettelijke regeling voor hun leven aangestelde ambtenaren; de procureur-generaal; de secretaris van de Algemene Rekenkamer; de directeur en de onderdirecteur van de Sociale Verzekeringsbank; de directeur van de Landsloterij en onbezoldigde ambtenaren.

toepassingsbereik van het ontwerp. De Raad volstaat met een tweetal voorbeelden. Op grond van artikel 2, eerste lid, onderdeel e, LMA kwalificeert de secretaris van de Algemene Rekenkamer niet als ambtenaar in de zin van de LMA. De secretaris van de Algemene Rekenkamer kan wel worden geacht in dienst te zijn van een staatsorgaan in de zin van artikel 1, onder c, van het ontwerp.¹⁶ Daarmee is de uitkomst op grond van de vierde categorie overheidsdienaar in de zin van artikel 1, onderdeel a, van het ontwerp (te weten: "personeel in dienst van een staatsorgaan, als bedoeld in onderdeel c") dat ook de secretaris van de Algemene Rekenkamer geraakt wordt door het onderhavige ontwerp.¹⁷ Indien deze interpretatie de juiste is, behoeft dit specifieke onderdeel geen nadere aandacht. Indien dat niet het geval is en de secretaris van de Algemene Rekenkamer ontzien dient te worden, strekt het tot aanbeveling om die uitsluiting nader te onderbouwen. In elk geval geeft de Raad in overweging om de toelichting in die mate aan te vullen zodat met betrekking tot artikel 2 van de LMA geen verwarring ontstaat.

Vervolgens geldt dat bepaalde publieke functionarissen worden benoemd bij Koninklijk Besluit. Gedacht kan worden aan de Procureur-generaal welke op grond van artikel 1, onderdeel d, van de LMA eveneens niet als ambtenaar in de zin van die landsverordening wordt beschouwd maar ook de Advocaat-generaal, de Hoofdofficier van Justitie, de President-, de Beheerraad en leden van het Hof en de Raad voor de Rechtshandhaving. Indien deze functionarissen op grond van hun aanstelling op rijksniveau dienen te worden ontzien, ondanks dat Sint Maarten mede bijdraagt in de (personeels-)kosten van deze organisaties, strekt het tot aanbeveling om dat in de toelichting duidelijk naar voren te brengen.¹⁸ Daarnaast moet duidelijk zijn of het overige personeel bij instanties zoals het Hof, het openbaar ministerie en de Raad voor de rechtshandhaving, wiens rechtspositie niet op rijksniveau wordt geregeld, weer wel onder de reikwijdte van de regeling dient te vallen. Vermoedelijk is dat wel het geval maar zou dat voor alle duidelijkheid kunnen worden benadrukt. In het belang van een zorgvuldige afbakening van de reikwijdte van het ontwerp vraagt de Raad hiervoor de aandacht.

Verder acht de Raad de categorie "arbeidscontractant naar burgerlijk recht in dienst van de regering" ongelukkig gedefinieerd. Dergelijke contracten kunnen naar burgerlijk recht alleen gesloten worden met een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam zoals het Land. De regering is dat niet. Derhalve geeft de Raad in overweging om dit aan te passen naar: 'arbeidscontractant werkzaam bij de regering'.

b. *Staatsorgaan*

In artikel 1, onderdeel c, van het onderhavige ontwerp wordt de term 'Staatsorgaan' gedefinieerd. De Raad merkt op dat er geen sprake is van een

¹⁶ De Algemene Rekenkamer wordt daar expliciet genoemd.

¹⁷ Voor de overige in artikel 2 van de LMA genoemde uitzonderingen lijkt te gelden dat zij ofwel volledig zullen worden ontzien of dat zij via een andere route, bijvoorbeeld in een aparte landsverordening geconfronteerd zullen worden met bezuinigingsmaatregelen.

¹⁸ Zie in verband met de bekostiging van de rechterlijke organisatie artikel 55, tweede lid, van de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie.

limitatieve formulering. Gelet op de zinsnede: "[... alle overige organen of zelfstandige bestuursorganen op wie de arbeidsvoorwaarden zoals die gelden voor ambtenaren in dienst van de regering, van toepassing zijn verklaard.]" acht de Raad ter voorkoming van misverstanden het opnemen van een limitatieve lijst van kwalificerende staatsorganen, mits praktisch haalbaar, het overwegen waard.

Voorts is uit de memorie van toelichting in samenhang met de andere regelingen tot inkorting van de overheidsuitgaven onvoldoende gebleken dat door middel van de voorgestelde definities alle beoogde normadressanten daadwerkelijk onder de werking van de regeling zullen vallen. Ter adstructie geeft de Raad de volgende vraag in overweging. Of een arbeidscontractant naar burgerlijk recht, die werkzaam is bij een Staatsorgaan (niet zijnde de regering), waarvan de arbeidsvoorwaarden om welke reden dan ook afwijken van de voorwaarden die gelden voor reguliere ambtenaren/personeel, voor zover dergelijke constructies in de praktijk voorkomen, ook beoogd normadressant is voor toepassing van de onderhavige regeling. Toepassing van artikel 1 van het ontwerp in de huidige vorm lijkt deze personen namelijk uit te sluiten. Om ervoor te zorgen dat er geen sprake is van ongewenste bevoordeling dan wel benadeling van een bepaalde groep personen dat mogelijk als discriminatoir handelen zou kunnen worden opgevat, wordt voorgesteld om in de memorie van toelichting de mate waarin de beoogde reikwijdte van de regeling onder de gebezigde formuleringen volgens de regering als dekkend moet worden beschouwd, apart aan de orde te stellen. De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

2. Artikelen 2 en 3

Met betrekking tot de voorgestelde inkorting van de vakantie-uren van overheidsdienaren merkt de Raad het volgende op. De toelichting bij het ontwerp geeft geen inzicht in de manier waarop het inkorten van vakantie-uren leidt tot een financiële besparing welke in geld kan worden uitgedrukt. Denkbaar is dat minder vakantie-uren een hogere productiviteit op jaarbasis tot gevolg heeft, maar dit wordt nergens gekwantificeerd. Een hogere productiviteit zou mogelijk verder kunnen leiden tot een verminderde behoefte aan personeel. De toelichting volstaat echter met de stelling dat de inkorting van vakantie-uren leidt tot meer werkuren op jaarbasis zonder dat daartegenover extra salaris staat. Dit wordt zoals eerder gesteld nergens in geld uitgedrukt en ook is niet duidelijk welk deel van de 12.5% bezuiniging met deze maatregel wordt gedekt. De Raad acht het van belang om de memorie van toelichting met deze gegevens aan te vullen en vraagt met het voorgaande rekening te houden.

3. Artikel 6

Het ontwerp voorziet in een bevrozing van verhogingen en indexering van de bezoldiging.¹⁹ Dit heeft volgens de memorie van toelichting betrekking op het toekennen van salaristreden en het indexeren van de salaristabellen.²⁰ Bevorderingen (promoties) waarbij een hogere inschaling plaatsvindt, lijken niet te worden uitgesloten, althans, de formulering in het ontwerp "[...] verhoging van diens bezoldiging op enige grond, [...]" sluit in die zin niet aan op de uitleg in de memorie van toelichting. Of dit een bewuste keuze is geweest, of dat de toelichting op dit punt aan herziening toe is, is de Raad niet duidelijk. Dit vraagt om de nodige aandacht.

4. Artikelen 7 en 8

Artikel 7 van het onderhavige ontwerp tracht artikel 26 van de LMA blijvend te wijzigen. Wetstechnisch bezien levert dit een uitzonderlijke constructie op. Het voorliggend ontwerp heeft het karakter van een 'zelfstandige landsverordening' van tijdelijke aard waarbij wordt afgeweken van geldende wettelijke regelingen. Er is vanuit dat opzicht geen sprake van een 'wijzigingslandsverordening' (van tijdelijke aard). Dit leidt de Raad ertoe te concluderen dat de voorgestelde permanente wijziging van artikel 26 van de LMA een separate wijzigingslandsverordening behoeft.

Dat geldt weer niet voor de voorgestelde wijziging in artikel 8 van het onderhavige ontwerp welke wederom een zelfstandige bepaling bevat die poogt tijdelijk af te wijken van hetgeen in artikel 26 van de LMA is geregeld. Wel levert dat in dit geval een samenloopprobleem op. Artikel 8 van het ontwerp anticipeert immers op een reeds in werking getreden wijziging van artikel 26 LMA. De Raad vraagt hiermee rekening te houden.

5. Inwerkingtredingsbepaling (voorstel tot vernummering naar artikel 10)

De voorgestelde spoedinwerkingtreding heeft tot gevolg dat toetsing door de Ombudsman achterwege blijft.²¹ In de memorie van toelichting wordt nagelaten een vermeend spoedeisend belang nader te onderbouwen. Dit acht de Raad wel van belang daar een belangrijke staatsrechtelijke controle wordt overgeslagen. Verder vraagt de Raad rekening te houden met het risico dat indien een overtuigende vaststelling van de aanwezigheid van een spoedeisend belang in de toelichting uitblijft, de Ombudsman hypothetisch alsnog ontvankelijk is bij het Constitutioneel Hof.

De tijdelijke geldigheidsduur van het onderhavige ontwerp heeft een 'open einde'. Dat wil zeggen dat op voorhand niet duidelijk is wanneer de regeling zal worden ingetrokken. De Raad geeft in overweging om, gelet op het feit dat in

¹⁹ Artikel 6 van het ontwerp.

²⁰ Memorie van toelichting, p. 5.

²¹ Artikel 127, derde lid, van de Staatsregeling van Sint Maarten jo. artikel 17, tweede lid, van de Landsverordening Constitutioneel Hof.

Council of Advice
Raad van Advies

Strengthening Our Democracy

afwijking van het instemmingsvereiste in de zin van de LMA wordt besloten, periodieke evaluatiemomenten in de regeling in te bouwen waarbij wordt gezien of de economische en financiële omstandigheden van het Land een voortzetting, intrekking dan wel aanpassing van de regeling wettigen. Daarbij moet duidelijk worden vastgesteld onder welke randvoorwaarden de maatregelen kunnen worden geacht niet langer nodig te zijn. De evaluatie zou bijvoorbeeld betrekking kunnen hebben op zaken als de mate van verwerkelijking van de doelstellingen en de neveneffecten, evenredigheid, subsidiariteit, uitvoerbaarheid, handhaafbaarheid, eenvoud, duidelijkheid, en toegankelijkheid.²² Ten behoeve van het monitoren van de regeling vraagt de Raad voor het voorgaande de aandacht.

Wetstechnische toets

In de bijlage zijn de opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard vermeld. Deze opmerkingen worden geacht integraal deel uit te maken van het onderhavige advies.

Conclusie

Concluderend geeft de Raad de regering in overweging de ontwerp-landsverordening naar de Staten te zenden nadat met de opmerkingen van de Raad rekening zal zijn gehouden.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Raad van 15 december 2020.

De Secretaris

De plaatsvervangend Vice-voorzitter

Dhr. mr. A.G. Baly

Mevr. P.M. Philips

²² Zie paragraaf 4.12 van de Aanwijzingen voor de regelgeving van Sint Maarten.

Council of Advice

BIJLAGE bij het advies d.d. 15 december 2020, RvA no. SM/07-20-LV

O merkin en van redactionele en wetstechnische aard

Het ontwerp bevat een aantal redactionele en wetstechnische onvolkomenheden. De Raad geeft de volgende niet-limitatieve voorbeelden.

Het ontwerp

- a. In de aanhef ontbreekt de aansluiting tussen de zin "In overweging genomen hebbende:" en de daaropvolgende overwegingen. Geadviseerd wordt om zoals gebruikelijk de overwegingen aan te vangen met het woord 'dat' gevolgd door een aanstuitende formulering. b. Voorgesteld wordt om in artikel 1 de formulering uit Aanwijzing 97 van de Aanwijzingen voor de Regelgeving van Sint Maarten (hierna: de Aanwijzingen) aan te houden. In de gebezigde formulering zit een naar de Raad meent misplaatst element van (sub)delegatie. ¹
- c. Voorgesteld wordt om in artikel 2, derde regel, na het woord "overheidsdienaar" de woorden 'recht heeft' toe te voegen.
- d. Artikel 3 vangt aan met de woorden: "In afwijking van artikel 1 [...]" Nu er voor het onderwijspersoneel als aparte categorie van overheidsdienaar een aparte regeling wordt getroffen ten opzichte van wat er voor de overige overheidsdienaren in artikel 2 wordt geregeld, ligt het voor de hand om het artikel aan te vangen met: 'In afwijking van artikel 2 ...'.
- e. In het nummeren van de artikelen is iets misgegaan waarbij "Artikel 9" dubbel voorkomt. Voorgesteld wordt om dit en het navolgende artikelnummer te corrigeren.
- f. Op pagina 4 van het ontwerp, tweede tekstblok, wordt gerefereerd aan artikel 39, achtste lid, onderdeel b, van een niet nader genoemde regeling. Geadviseerd wordt om hier de betreffende regeling te vermelden.

Memorie van toelichting

- a. Voorgesteld wordt om op pagina 2, punt 4) onderdeel c, vierde regel, het woord 'voor' te verwijderen.
- b. Voorgesteld wordt om op pagina 3, eerste tekstblok, vierde regel, de woorden "hebben zouden" om te wisselen.
- c. Voorgesteld wordt om op pagina 3, eerste tekstblok van de Financiële paragraaf, laatste regel, het woord "heeft" te verwijderen.
- d. Voorgesteld wordt om op pagina 3, derde tekstblok van de Financiële paragraaf, eerste regel, de woorden "financiële persoonlijke" om te wisselen. Verder wordt voorgesteld om in de zevende regel het eerste woord "een" te verwijderen. Tot slot wordt geadviseerd om in de twaalfde regel een valuta aanduiding op te nemen bij het bedrag van "2,2 miljoen".

- e. Voorgesteld wordt om op pagina 5, onder Artikel 1, vierde regel, het woord "bewerkstelligd" te vervangen met 'bewerkstelligt'. Hetzelfde geldt voor de toelichting op artikel 9 op pagina 6.

¹ Zie ook de toelichting bij Aanwijzing 43 van de Aanwijzingen voor de regelgeving van Sint Maarten. 9
SM/07QO-LV

Council of Advice

f.Voorgesteld wordt om op pagina 6, onder Artikel 10, derde regel van onder, het tweede woord "de" te verwijderen.

ST. MAARTEN

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2020-2021-139
No. 4b

Aan de Gouverneur
Falcon Drive 3
Harbour View
Alhier

Uw nummer:
Afd: JZ&W

Uw brief van:

Ons nummer: ^B11030/2020

Onderwerp: Nader rapport inzake het ontwerp van Tijdelijke landsverordening Covid-19 bezuinigingen arbeidsvoorwaarden overheidsdienaren

Philipsburg, JAN 15 2021

Bijlagen: het ontwerp en de memorie van toelichting

Ik heb de eer u hierbij, namens de ministerraad, aan te bieden het nader rapport ter reactie op het advies van de Raad van Advies d.d. 15 december 2020, RvA no. SM/07-20-LV betreffende het ontwerp van Tijdelijke Landsverordening tot het verminderen van de vakantie uitkeringen en het recht op vakantie uren, het niet toekennen van verhogingen van de bezoldiging en het verlagen van de vergoeding voor overwerk voor overheidsdienaren naar aanleiding van de Nederlandse voorwaarden verbonden aan de tweede tranche liquiditeitssteun ter bestrijding van de gevolgen van de Covid-19 pandemie [*Tijdelijke Landsverordening Covid-19 bezuinigingen arbeidsvoorwaarden overheidsdienaren*].

De Raad geeft ten aanzien van het ontwerp van landsverordening, in overweging het ontwerp naar de Staten te zenden nadat rekening zal zijn gehouden met de opmerkingen van de Raad.

Algemene opmerkingen

1. Financiële paragraaf

De Raad merkt op dat op het totale pakket aan arbeidsvoorwaarden in de (semi)publieke sector 12.5% moet worden bezuinigd. Te dien einde wordt door middel van het voorliggend ontwerp tot een viertal concrete maatregelen overgegaan. De mate waarin die voorgestelde maatregelen zich feitelijk zullen vertalen in materiële besparingen, en de (al dan niet geraamde) bedragen die daarmee gepaard gaan, worden in het dossier niet inzichtelijk gemaakt. Dit leidt ertoe dat de doeltreffendheid en effectiviteit van de voorstellen door de Raad niet aan de hand van het gepresenteerde financiële beeld kan worden getoetst. Naar de Raad meent is in het ontwerp namelijk niet komen vast te staan dat de voorgestelde maatregelen een daadwerkelijke besparing van 12,5% op het totale arbeidsvoorwaardenpakket in de (semi)publieke sector teweeg zullen brengen. Dit kan aan de andere kant aan de hand van de beschikbare informatie ook niet worden uitgesloten. Met ander woorden: de daadwerkelijke financiële implicaties van de voorgestelde maatregelen zijn voorsnog onvoldoende uitgewerkt. Bovendien geldt dat indien de financiële

kwantificering van een doelstelling mogelijk is, dat ook in het ontwerp uitgewerkt zou moeten worden.

De Raad stelt, dat daarnaast het feit geldt dat de voorgestelde maatregelen worden genomen in afwijking van het instemmingsvereiste in de zin van de Landsverordening materieel ambtenarenrecht (hierna: LMA) de Raad een nauwkeurige en afgewogen financiële uiteenzetting onontbeerlijk acht. Zo mist de Raad in de financiële paragraaf op zijn minst de volgende kernbedragen:

1. De optelsom van het totale pakket aan arbeidsvoorwaarden in de (semi) publieke sector op jaarbasis ter duidelijke vaststelling van een berekeningsgrondslag voor de door te voeren versoberingsmaatregelen;
2. Het bedrag van de besparing welke overeenkomt met 12.5% van voornoemd bedrag (eventueel ook naar rato toegepast binnen het betreffende dienstjaar); en
3. Een overzicht van de voorgestelde besparingen inclusief het gewicht van de afzonderlijke componenten die tot het onder punt 2 genoemde percentage zal leiden.

De Raad acht een nadere aanvulling van de financiële paragraaf in de memorie van toelichting aan de hand van vorenstaande noodzakelijk en vraagt hiermee rekening te houden.

Reactie regering:

De regering heeft kennisgenomen van voormelde opmerkingen van de Raad, en heeft naar aanleiding daarvan de memorie van toelichting zodanig aangepast en aangevuld, dat daaruit blijkt dat de voorgestelde maatregelen een daadwerkelijke besparing van 12.5% op het totale arbeidsvoorwaardenpakket in de (semi)publieke sector teweeg zullen brengen.

2. Consultaties

- a. *Commissie van Vakorganisaties vs. Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken*

Het onderhavige ontwerp refereert enkel aan het in de LMA voorgeschreven overleg met de Commissie van Vakorganisaties (hierna: CvV) en laat na de Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken (hierna: GOA) in de zin van de Landsverordening Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken te noemen. De commissie is bevoegd om zich te buigen over aangelegenheden betreffende de rechtstoestand van ambtenaren van Sint Maarten. Hoe de GOA zich verhoudt tot de CvV, en of deze commissie ook is geraadpleegd, is de Raad niet duidelijk. De Raad geeft in overweging om ook de rol van de GOA bij de onderhavige voorstellen te bespreken in de toelichting.

Reactie regering:

De regering heeft de memorie van toelichting aangepast, en daarbij ook stilgestaan bij de GOA in relatie tot het onderhavige ontwerp.

- b. *Sociaal Economische Raad*

De aard van het onderhavige ontwerp leent zich, gelet op artikel 2, eerste lid, van de Landsverordening Sociaal-Economische Raad, naar het oordeel van de Raad bij uitstek voor toetsing door de Sociaal Economische Raad (hierna: SER). Of de SER ook, gelet op de krappe termijn, in de gelegenheid is gesteld advies uit te brengen over de thans voorgestelde maatregelen, is niet duidelijk. De toelichting bij het ontwerp geeft hier geen blijkt dat de SER gevraagd is advies uit te brengen. De Raad geeft in overweging om, al dan niet in het vervolg, de zienswijze van de SER in te winnen. Immers, de materie wordt dan vanuit additionele, relevante invalhoeken benaderd wat ten gunste zou kunnen komen van de kwaliteit van het ontwerp.

Reactie regering:

De SER is inderdaad niet gevraagd advies uit te brengen vanwege de krappe termijn, die door Nederland was gesteld om aan de Nederlandse voorwaarden te voldoen. Sint Maarten heeft aanvankelijk niet tijdig aan die voorwaarden kunnen voldoen, met als gevolg dat Nederland de tweede tranche liquiditeitssteun maandenlang niet aan Sint Maarten heeft uitgekeerd. De regering heeft kennisgenomen van voormeld advies van de Raad, en zal in de toekomst wel degelijk de SER consulteren.

- c. *College financieel toezicht*

Op grond van de Memorie van Toelichting blijkt niet of met betrekking tot de voorgestelde maatregelen overleg is gevoerd dan wel overeenstemming is bereikt met het College financieel toezicht (hierna: Cft). Op basis van een dergelijke consultatie kan worden vastgesteld in welke mate er sprake is van eensgezindheid tussen de regering en het Cft met betrekking tot de gebezigde invulling van de voorwaarden voor de tweede tranche aan liquiditeitssteun. Onenigheid over de interpretatie van de voorwaarden zou namelijk voor verder oponthoud kunnen zorgen. Een definitief instemmend oordeel van het Cft had naar de Raad meent in het ontwerp als waardevol argument kunnen dienen om te overtuigen dat het voorstel doel treft.

Reactie regering:

Er is voortdurend ambtelijk overleg gevoerd met voornamelijk het secretariaat van het Cft. De regering heeft de memorie van toelichting op dit punt nader aangevuld, zoals de Raad heeft geadviseerd.

3. Terugwerkende kracht bij belastend beleid

Slechts in uitzonderlijke gevallen wordt aan belastende wettelijke regelingen terugwerkende kracht toegekend. De verantwoording om in het onderhavige geval hiertoe over te gaan, is naar de Raad meent om een tweetal redenen niet toereikend. Ten eerste is niet duidelijk om welke uitzonderingsvariant het in het onderhavige geval gaat. Vermoedelijke is sprake van een geval waarbij de regelgeving een achterstand heeft opgelopen ten opzichte van in de praktijk noodzakelijk gebleken ontwikkelingen die legalisering achteraf behoeven. Indien dit klopt, geeft de Raad in overweging om de onderbouwing in de toelichting aan te vangen met een beknopte omschrijving van die uitzonderingsvariant.

Ten tweede geldt dat het rechtszekerheidsbeginsel zich verzet tegen regelingen die belastende maatregelen met terugwerkende kracht pogen in te voeren. Aan de hand van uitzonderlijke omstandigheden moet de overtuiging volgen dat het beantwoorden aan die omstandigheden zwaarder dient te wegen dan het aantasten van de rechtszekerheid van betrokkenen. De 'voorzienbaarheid' vormt in die overtuiging een belangrijk element. Het toepassen van terugwerkende kracht bij belastend beleid wordt aan de hand van het voorzienbaarheids criterium begrensd tot het moment waarop van betrokkenen redelijkerwijs verwacht kon worden dat zij, voorafgaande aan de inwerkingtreding, met de veranderingen in de regelgeving rekening konden houden.

Gelet op het voorgaande adviseert de Raad om de voorgestelde toepassing van terugwerkende kracht in de memorie van toelichting uitgebreider te onderbouwen door verder aan te geven in welke mate de maatregelen geacht kunnen worden voorzienbaar te zijn geweest voor belanghebbenden, in het bijzonder tegen de achtergrond van uitlatingen in de pers welke de afgelopen tijd de indruk hebben kunnen doen ontstaan dat de regering niet akkoord kon noch behoefde te gaan met de door Nederland gestelde voorwaarden. De Raad vraagt hiermee rekening te houden.

Reactie regering:

De regering heeft voormeld advies van de Raad overgenomen en de memorie van toelichting in die zin aangepast, dat in de eerste plaats duidelijk is om welke uitzonderingsvariant het hier gaat. In de tweede plaats is in de toelichting nader stilgestaan bij de terugwerkende kracht van het onderhavige belastende ontwerp in verband met het rechtszekerheidsbeginsel, zoals de Raad heeft geadviseerd.

Inhoudelijke opmerkingen

1. Artikel 1

a. *Overheidsdienaar*

In artikel 1, onderdeel a, van het onderhavige ontwerp wordt de term 'overheidsdienaar' gedefinieerd. Een eerste categorie betreft de ambtenaar in de zin van de LMA. Artikel 2 van de LMA kent een aantal uitzonderingen. Op voorhand is niet duidelijk welke invloed deze lijst heeft op het toepassingsbereik van het ontwerp. De Raad volstaat met een tweetal voorbeelden. Op grond van artikel 2, eerste lid, onderdeel e, LMA kwalificeert de secretaris van de Algemene Rekenkamer niet als ambtenaar in de zin van de LMA. De secretaris van de Algemene Rekenkamer kan wel worden geacht in dienst te zijn van een staatsorgaan in de zin van artikel 1, onderdeel c, van het ontwerp. Daarmee is de uitkomst op grond de vierde categorie

overheidsdienaar in de zin van artikel 1, onderdeel a, van het ontwerp (te weten: "personeel in dienst van een staatsorgaan, als bedoeld in onderdeel c") dat ook de secretaris van de Algemene Rekenkamer ontzien dient te worden, strekt het tot aanbeveling om die uitsluiting nader te onderbouwen. In elke geval geeft de Raad in overweging om de toelichting in die mate aan te vullen zodat met betrekking tot artikel 2 van de LMA geen verwarring ontstaat.

Reactie regering:

De regering heeft kennisgenomen van de opmerking van de raad en neemt het advies in zoverre over dat in de Memorie van toelichting zal worden opgemerkt dat de uitzonderingen zoals opgenomen in artikel 2 van de LMA van kracht blijven, met uitzondering van de secretaris van de Algemene Rekenkamer. De reden voor deze uitzondering is dat deze functie inderdaad gevangen wordt onder onderdeel c. Voor de overige uitzonderingen geldt:

- a. Leden en buitengewone leden van de Raad van Advies, staan niet in een arbeidsrechtelijke relatie met het land, ook zijn de arbeidsvoorwaarden niet van toepassing.*
- b. Ministers en Statenleden; voor hen wordt de korting elders geregeld.*
- c. Voor hun leven aangestelde ambtenaren:*
- d. De procureur-generaal: deze valt niet onder een rechtspositieregeling van St. Maarten.*
- e. De secretaris van de Algemene Rekenkamer: zie hiervoor.*
- f. De directeur en de onderdirecteur van de Sociale Verzekeringsbank: deze entiteit is een ZBO en valt niet onder de arbeidsvoorwaarden van de overheid.*
- g. De directeur van de Landsloterij: St. Maarten kent geen Landsloterij.*
- h. Onbezoldigde ambtenaren: Voor zover bekend heeft Sint Maarten niet dergelijke ambtenaren. Het moge echter duidelijk zijn dat indien dat wel zo is, er moeilijk te korten valt op personen die onbezoldigd zijn.*

Vervolgens geldt dat bepaalde publieke functionarissen worden benoemd bij Koninklijk Besluit. Gedachte kan worden aan de Procureur-generaal welke op grond van artikel, onderdeel d, van de LMA eveneens niet als ambtenaar in de zin van die landsverordening wordt beschouwd maar ook de Advocaat-generaal, de Hoofdofficier van Justitie, de President-, de Beheerraad en leden van het Hof en de Raad voor de Rechtshandhaving. Indien deze functionarissen op grond van hun aanstelling op rijksniveau dienen te worden ontzien, ondanks dat Sint Maarten mede bijdraagt in de (personeels-)kosten van de ze organisaties, strekt het tot aanbeveling om dat in de toelichting duidelijk naar voren te brengen. Daarnaast moet duidelijk zijn of het overige personeel bij instanties zoals het Hof, het openbaar ministerie en de Raad voor de rechtshandhaving, wiens rechtspositie niet op rijksniveau wordt geregeld, weer wel onder de reikwijdte van de regeling dient te vallen. Vermoedelijk is dat wel maar zou dat voor alle duidelijkheid kunnen worden benadrukt. In het belang van een zorgvuldige afbakening van de reikwijdte van het ontwerp, vraagt de Raad hiervoor de aandacht.

Reactie regering:

b. Staatsorgaan

In artikel 1, onderdeel c, van het onderhavige ontwerp wordt de term 'Staatsorgaan' Gedefinieerd. De Raad merkt op dat er geen sprake is van een limitatieve formulering. Gelet op de zinsnede: "[... alle overige organen of zelfstandige bestuursorganen op wie de arbeidsvoorwaarden zoals die gelden voor ambtenaren in dienst van de regering, van toepassing zijn verklaard.]" acht de Raad ter voorkoming van misverstanden het opnemen van een limitatieve lijst van kwalificerende staatsorganen, mits praktisch haalbaar, het overwegen waard.

Voorts is uit de memorie van toelichting in samenhang met de andere regelingen tot inkorting van de overheidsuitgaven onvoldoende gebleken dat door middel van de voorgestelde definities alle beoogde normadressanten daadwerkelijk onder de werking van de regeling zullen vallen. Ter adstructie geeft de Raad de volgende vraag in overweging. Of een arbeidscontractant naar burgerlijk recht, die werkzaam is bij een Staatsorgaan (niet zijnde de regering), waarvan de arbeidsvoorwaarden om welke reden dan ook afwijken van de voorwaarden die gelden voor reguliere ambtenaren/personeel, voor zover dergelijke constructies in de praktijk voorkomen, ook beoogd normadressant is voor toepassing van de onderhavige regeling. Toepassing van artikel 1 van het ontwerp in de huidige vorm lijkt deze personen namelijk uit te sluiten. Om ervoor te zorgen dat er geen sprake is van ongewenste bevoordeling dan wel benadeling van een bepaalde groep personen dat mogelijk als discriminatoir handelen zou kunnen worden

opgevat, wordt voorgesteld om in de memorie van toelichting de mate waarin de beoogde reikwijdte van de regeling onder de gebezigde formuleringen volgens de regering als dekkend moet worden beschouwd, apart aan de orde te stellen. De Raad vraagt hiervoor aandacht.

Reactie regering: *De definitie van Staatsorgaan is aangepast. De zinsnede: 'alsmede alle overige organen of zelfstandige bestuursorganen op wie de arbeidsvoorwaarden zoals die gelden voor ambtenaren in dienst van de regering van toepassing zijn verklaard.' wordt verwijderd. Hiermee wordt de opsomming wie als staatsorganen worden aangemerkt limitatief. Het is niet nodig die korting voor die overige organen hier te regelen. De korting voor ZBO's en andere organen aan de overheid gelieerd wordt namelijk geregeld in de Tijdelijke Landsverordening normering topinkomens en aanpassing arbeidsvoorwaarden bij (semi) publieke sector entiteiten.*

2. Artikelen 2 en 3

De Raad merkt met betrekking tot de voorgestelde inkorting van de vakantie-uren van overheidsdienaren op dat de toelichting bij het ontwerp geen inzicht geeft in de manier waarop het inkorten van vakantie-uren leidt tot een financiële besparing welke in geld kan worden uitgedrukt. Denkbaar is dat minder vakantie-uren een hogere productiviteit op jaarbasis tot gevolg heeft, maar dit wordt nergens gekwantificeerd. Een hogere productiviteit zou mogelijk verder kunnen leiden tot een verminderde behoefte aan personeel. De toelichting volstaat echter met de stelling dat de inkorting van de vakantie-uren leidt tot meer werkuren op jaarbasis zonder dat daartegenover extra salaris staat. Dit wordt zoals eerder gesteld nergens in geld uitgedrukt en ook is niet duidelijk welk deel van de 12.5% bezuiniging met deze maatregel wordt gedekt. De Raad acht het van belang om de memorie van toelichting met deze gegevens aan te vullen en vraagt met het voorgaande rekening te houden.

Reactie regering:

De regering heeft kennisgenomen van de opmerkingen van Raad. De redenering dat minder vakantie uren leidt een vermindering aan de behoefte aan personeel is juist. In de memorie van toelichting zal tevens worden aangevuld met een berekening welke inzichtelijk maakt wat de besparing van deze maatregel is.

3. Artikel 6

Het ontwerp voorziet in een bevrozing van verhogingen en indexering van de bezoldiging. Dit heeft volgens de memorie van toelichting betrekking op het toekennen van salaristreden en het indexeren van de salaristabellen. Bevorderingen (promoties) waarbij een hogere inschaling plaatsvindt, lijken niet te worden uitgesloten, althans, de formulering in het ontwerp '[...verhoging van diens bezoldiging op enige grond, ...]' sluit in die zin niet aan op de uitleg in de memorie van toelichting. Of dit een bewuste keuze is geweest, of dat de toelichting op dit punt aan herziening toe is, is de Raad niet duidelijk. Dit vraagt om de nodige aandacht.

Reactie regering:

De tekst in het ontwerp en in de Memorie van Toelichting zijn aangepast. Aangezien er geen ander wijze van verhoging mogelijk is dan middels het toekennen van salaristreden of indexering is dat nu expliciet zo opgenomen. Dit geldt evenwel niet voor bevorderingen. Vanwege de opzet van de salarisschalen in de Bezoldigingsregeling ambtenaren zijn de bedragen in de verschillende schalen niet gelijk. Dit heeft tot gevolg dat bij een bevordering niet kan worden overgestoken naar hetzelfde bedrag in de naastgelegen hogere schaal maar doorgaans uitkomt tussen twee treden in de nieuwe schaal. De regel is dan dat als de verhoging van salaris minder is dan het verschil tussen twee treden in de oude schaal, men er een extra tred bij krijgt. Het is nu die extra trede die niet zal worden gegeven. Op deze manier kunnen bevorderingen als gevolg van interne sollicitaties wel blijven plaatsvinden.

4. Artikelen 7 en 8

Artikel 7 van het onderhavige ontwerp tracht artikel 26 van de LMA blijvend te wijzigen. Wetstechnisch bezien levert dit een uitzonderlijke constructie op. Het voorliggend ontwerp heeft het karakter van een 'zelfstandige landsverordening' van tijdelijke aard waarbij wordt afgeweken van geldende wettelijke regelingen. Er is vanuit dat opzicht geen sprake van een 'wijzigingslandverordening' (van tijdelijke aard). Dit leidt de Raad ertoe te concluderen dat de

voorgestelde permanente wijziging van artikel 26 van de LMA een separate wijzigingslandverordening behoeft.

Dat geldt weer niet voor de voorgestelde wijziging in artikel 8 van het onderhavige ontwerp welke wederom een zelfstandige bepaling bevat die poogt tijdelijk af te wijken van hetgeen in artikel 26 van de LMA is geregeld. Wel levert dat in dit geval een samenloopprobleem op. Artikel 8 van het ontwerp anticipeert immers op een reed in werking getreden wijziging van artikel 26 LMA. De Raad vraagt hiermee rekening te houden.

Reactie regering:

De artikelen 7 en 8 zijn samengevoegd en hebben nu het karakter van een tijdelijke wijziging van artikel 26 van de LMA. De regering heeft ervoor gekozen om toch meer te wijzigen dan enkele de percentages. Het is met name de sterke druk vanuit het artikel om overwerk middels time-back te vergoeden dat averechts werkt. De Memorie van Toelichting is eveneens op dit onderwerp aangepast.

5. Inwerkingtredingsbepaling (voorstel tot vernummering naar artikel 10)

De voorgestelde spoedinwerkingtreding heeft tot gevolg dat de toetsing door de Ombudsman achterwege blijft. In de memorie van toelichting wordt nagelaten een vermeend spoedeisend belang nader te onderbouwen. Dit acht de Raad wel van belang daar een belangrijke staatsrechtelijke controle wordt overgeslagen. De Raad vraagt rekening te houden met het risico dat indien een overtuigende vaststelling van de aanwezigheid van een spoedeisend belang in de toelichting uitblijft, de Ombudsman hypothetisch alsnog ontvankelijk is bij het Constitutioneel Hof.

De tijdelijke geldigheidsduur van het onderhavige ontwerp heeft een 'open einde'. Dat wil zeggen dat op voorhand niet duidelijk is wanneer de regeling zal worden ingetrokken. De Raad geeft in overweging om, gelet op het feit dat in afwijking van het instemmingsvereiste in de zin van de LMA wordt besloten, periodieke evaluatiemomenten in de regeling in te bouwen waarbij wordt bezien of de economische en financiële omstandigheden van het Land een voorzetting, intrekking dan wel aanpassing van de regeling wettigen. Daarbij moet duidelijk worden vastgesteld onder welke randvoorwaarden de maatregelen kunnen worden geacht niet langer nodig te zijn. De evaluatie zou bijvoorbeeld betrekking kunnen hebben op zaken als de mate van subsidiariteit, uitvoerbaarheid, handhaafbaarheid, eenvoud, duidelijkheid, en toegankelijkheid. Ten behoeve van het monitoren van de regeling vraagt de Raad voor het voorgaande aandacht.

Reactie regering:

De definitie van Staatsorgaan is aangepast. De zinsnede: 'alsmede alle overige organen of zelfstandige bestuursorganen op wie de arbeidsvoorwaarden zoals die gelden voor ambtenaren in dienst van de regering van toepassing zijn verklaard.' wordt verwijderd. Hiermee wordt de opsomming wie als staatsorganen worden aangemerkt limitatief.

Het is niet nodig die korting voor die overige organen hier te regelen. De korting voor ZBO's en andere organen aan de overheid gelieerd wordt namelijk geregeld in de Tijdelijke Landsverordening normering topinkomens en aanpassing arbeidsvoorwaarden bij (semi) publieke sector entiteiten.

Wetstechnische toets

In de bijlage zijn de opmerking van redactionele en wetstechnische aard vermeld. Deze opmerkingen worden geacht integraal deel uit te maken van het onderhavige advies.

Reactie regering:

De regering heeft kennisgenomen van de betreffende opmerkingen van de Raad en heeft deze opmerkingen zoveel mogelijk overgenomen en verwerkt in het ontwerp c.q. de memorie van toelichting.

De Minister van Financiën

De Minister van Algemene Zaken

